

Co je muzejní pedagogika, kdo je muzejní pedagog

„Učit se“ v muzeu?

Škola a rodina už zdaleka nejsou jediným místem, kde dnes probíhá vzdělávání a výchova.

K významným pramenům poznání patří i u nás (stejně jako v zahraničí) také jiná edukační prostředí.

Je nezpochybnitelné, že se v posledních letech stalo tzv. učení v muzeu nepřehlédnutelným fenoménem.

Muzea dnes zasahují do všech tří podob celoživotního učení:

- **formálního,**
- **neformálního,**
- **informálního.**

Budování muzeí vstřícných pro návštěvníky

Za vznikem tohoto pozitivního jevu – jenž je významný nejen z hlediska vzdělávání veřejnosti, ale zároveň oživuje muzejní kulturu, přibližuje muzea lidem a navrací jim tak původní smysl – je především nutné vidět nadstandardní úsilí muzejníků.

Zájem vybudovat u nás moderní muzejní instituce, tj. muzea mající podobu vstřícnou pro návštěvníky s sebou logicky přináší oprávněný požadavek zaměstnavatelů na přijetí specialistů, profesionálů v oblasti pedagogické činnosti.

Cesta ke vzdělávání v kultuře naznačená ve strategických dokumentech

O zapojení kulturních institucí do vzdělávání se píše například v těchto závazných legislativních dokumentech:

- *Státní kulturní politika na léta 2015–2020 (s výhledem do roku 2025);*
- *Koncepce rozvoje muzejnictví v České republice v letech 2015–2020;*
- *Zákon č. 122/2000 Sb. o ochraně sbírek muzejní povahy... kde je muzeum definováno jako místo sloužící k uspokojování kulturních, výchovných, vzdělávacích a informačních potřeb veřejnosti;*
- *Profesní etický kodex Mezinárodní rady muzeí (ICOM).*

„Významným úkolem muzeí je rozvíjet svou výchovně-vzdělávací úlohu a působit na co nejširší vrstvy obyvatelstva, na jehož území vykonávají svou činnost. Nedílnou součástí této výchovně-vzdělávací role je součinnost s touto komunitou a péče o její přírodní a kulturní dědictví.“
(cit. viz uvedený dokument, kap. 4, str. 13)

Co je muzejní pedagogika?

Muzejní pedagogika jako relativně samostatná vědní disciplína zkoumá veškeré edukační aktivity muzeí a její poznatky jsou v prostředí našich paměťových institucí běžně využívány.

Jde o pedagogický obor, jenž se vědeckými metodami zabývá muzejní edukací a který se zároveň věnuje teoretické reflexi i uchopení všech edukačních jevů vycházejících ze sbírek muzejní povahy.

„Muzeum může tvořit rámec vzdělávání, může je ale také přímo organizovat nebo jen volně inspirovat a motivovat.“
(cit. ibidem, s. 30)

„Muzejní edukace... je stejně jako obor, jehož je poznávací doménou, ovlivněna především vědními disciplínami pedagogika a muzeologie.“ (cit. str. 11) (ŠOBÁŇOVÁ, Petra. Muzejní edukace. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2012. 140 s. Monografie.)

Podpora progresu muzejněpedagogického oboru

Teoretici z českých akademických pracovišť s pedagogickým a muzeologickým zaměřením se dnes věnují mnoha výzkumným a teoretickým otázkám muzejní pedagogiky, přičemž obor má své zastoupení na několika našich univerzitách.

Pozitivní roli v metodické podpoře muzejních pedagogů sehrává také specializované metodické pracoviště (MCMP) a organizované profesní společenství (Komise pro práci s veřejností a muzejní pedagogiku AMG ČR, z. s.).

Muzejní pedagogika včera a dnes

Muzejní pedagogika je oborem, který u nás v posledních desetiletích zažívá úspěšné období. Šířeji se začala rozvíjet až s raketovým zvýšením poptávky veřejnosti po účinných formách předávání obsahu sbírek a jimi prezentovaných hodnot, k němuž došlo až po roce 1989.

Zázemí muzejní pedagogiky v České republice stojí na pevných základech dlouholeté tradice, která má své kořeny už v 70. a 80. letech 20. století. Ale teprve po pádu železné opony se pod vlivem zahraničních podnětů mění podoba, rozsah i popularita české muzejní edukace. Za průlomový projekt, jenž u nás dal vzniknout moderní podobě programů/animací, je uváděna "Brána muzea otevřená" 1997-2002.

Muzejní edukace jako inovativní cesta ke vzniku moderních muzeí

Bohužel, i na počátku 21. století mluví celá řada návštěvníků o některých (starších) muzejních expozicích jako o nudných či přežilých a na tradiční prostředí nejednoho českého muzea je pak celkově pohlíženo jako na „pravěk“.

**Za progresivním zájmem o novou podobu našich muzeí
a s tím úzce související snahu o implementaci
inovativních přístupů do práce s muzejním publikem
lze v celé řadě případů spatřovat především činnost
muzejních pedagogů, kteří se orientují na návštěvníky.**

Muzejní edukace jako proces

Mezi jednotlivé komponenty edukačního procesu patří nejen cíle edukace, ale také její obsah, součinnost muzejního pedagoga a návštěvníků (např. žáků), metody, organizační formy a didaktické prostředky, kterých se při ní používá, a v neposlední řadě podmínky, v nichž tato probíhá.

Muzejní edukace bývá chápána jako „výchova muzeem“, což reálně může znamenat jak působení sbírkami muzea, tak specifickým sociálním prostorem s kulturním přesahem. Obecně jde o výchovu ke kulturním hodnotám a tradicím.

Narůstající význam role facilitátora v muzeu

Téma muzejní pedagog a jeho profese bývá v poslední době bohatě diskutováno a při té příležitosti vykreslováno jako velmi společensky užitečné.

Děje se tomu také v souvislosti s úvahami o zvláštním významu role facilitátora při zprostředkování obsahů muzejních sbírek mladé generaci. Stále častěji působí na návštěvníky muzejní pedagog přímo...

Kdo je muzejní pedagog?

Za pestrou podobou současné nabídky muzejně-edukačních aktivit, s nimiž se dnes návštěvníci českých muzeí setkávají, lze najít činnost čtyř profesí – muzejního pedagoga, lektora, průvodce, příp. dozorce.

Muzejní pedagog, který stojí na nejvyšší příčce pedagogických profesí v rámci muzea, je z vyjmenovaných pracovních pozic jako jediný odborníkem v oblasti pedagogiky a oboru daného muzea.

„Jde o pedagogicky zaměřeného odborníka zastřešujícího praktickou i teoretickou rovinu edukační práce v muzeu.“ (cit. str. 21)

(JAGOŠOVÁ, Lucie. Kdo je muzejní pedagog? In *Muzeum a škola: sborník příspěvků z konference Muzeum a škola*. Zlín: Muzeum jihovýchodní Moravy, roč. 2009, č. 3, str. 17–21.)

Muzejní pedagog jako specialista ve svém oboru

Muzejní pedagog jako specialista, který je nenechatelný jinou muzejní profesí, musí být například schopen:

- kvalifikovaně pracovat ve sbírkotvorné instituci, ev. v jiných kult. institucích;
- budovat vzdělávací strategii muzea, formulovat obecné i dílčí cíle jejího eduk. působení;
- vytvářet kvalitní edukační programy, obsahově vycházející ze sbírek a specifik muzeí;
- variovat tyto programy podle typu návštěvnické skupiny;
- stát se kvalifikovaným partnerem kurátorů výstav a manažerů aktivit zaměřených na propagaci a zprostředkování kulturně historického dědictví;
- teoreticky reflektovat problematiku muzejní edukace a vytvořit podmínky pro efektivní kooperaci muzea a škol, reflektovat svou edukační činnost atd.

Dostat příležitost „porozumět a uvědomit si...“

Předložené heslo, vyjadřující cíle snad každého edukačního působení, v současnosti platí pro celou oblast vzdělávání.

Je zřejmé, že splnit společenský úkol muzeí – kvalifikovaně zajistit, aby si návštěvníci odnášeli z muzejních expozic a výstav poznatky a zkušenosti, včetně hodnotných zážitků, a vybudovat moderní muzea vstřícná k publiku, nebude do budoucna možné bez rozšíření edukačních aktivit a tudíž ani bez angažování jejich odborných pedagogických garantů.

Výzva k realizaci praktických kroků

Chceme-li návštěvníkům nabídnout nevšední vzdělávací příležitosti na půdě našich muzejních institucí, jež v současné době shromažďují na 65 miliónů sbírkových předmětů, **musíme se společnými silami postarat o to, aby v nich muzejní pedagogové byli konečně nejen systémově ukotveni, ale aby také měli vlastní finanční rozpočty na edukační činnost.**

„EDUKÁTOR V KULTUŘE“ + SAMOSTATNÝ ROZPOČET NA MUZEJNÍ EDUKACI

Závěrem... aneb Jakou má muzejněpedagogická profese budoucnost

Poznatky a zkušenosti, které vyplývají ze studia současné muzejní reality podávají jednoznačné svědectví o tom, že role specialistů na pedagogickou činnost působících v českých muzeích je důležitá a její význam bude stále narůstat.

Z toho plyne, že k prioritám zřizovatelů muzeí by měl patřit zájem vytvořit dostatečné množství pracovních míst pro muzejní pedagogy a zajistit jim vhodné podmínky pro vzdělávací činnost. Jedině tak bude moci docházet k nárůstu počtu i zvyšování kvality muzejně-edukačních programů a aktivit, které se v posledních letech u návštěvníků těší stále větší oblibě...

Souhlasíte i Vy s názorem, že spokojení návštěvníci jsou největším ekonomickým a zároveň sociálním potenciálem našich muzeí?

Děkujeme za pozornost

Mgr. Kateřina Tomešková, Ph.D.
Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského

Použité fotografie: Fotoarchív Muzea Komenského v Přerově

